

DM seglingarna gick av stapeln i Nordre älvs mynning i HJBK's regi. Första dagens seglingar avverkades i soligt och fint väder och med en 4-5 m/sek västlig vind. Redan vid första märket ledde Stefan och Reine och det visade sig att ingen kunde hota dem i fortsättningen. De vann den första seglingen säkert trots att blocket på akterspegeln lossnade och Stefan skotade hela "paketet" direkt i handen. På sista biten mot mål tappade Forsell/Anderberg lite "mark" och bröderna Thörner tog andraplatsen före starkt seglande Br.Båth, som startade spurtan någonstans från en tiondeplacering. Fyra kom Forsell/Anderberg och femma Bengtson/Gråberg.

Andra seglingen blev i mycket en repris på den första och vädret tycktes passa Sjöström/Andersson perfekt. En förstaplats igen, denna gång före Båth'arna och bröderna Knape, fjärde platsen tog Stickan och Göran Petterson och den femte gick till Forsell/Anderberg. På söndagen stod vinden på från nordost med 2-3 m/sek och det var även en svag nordlig ström som ställde till en del problem. Som vanligt när vi seglar var gänget på "bettet" och strömmen gjorde att alla var över linjen lite väl tidigt. Detta upprepades några gånger och först vid femte eller sjätte omstarten kom vi iväg lagligt.

De som verkade vara ordentligt i stöten än en gång var Stefan och Reine, de slog perfekt på första kryssen och täckte upp allt och alla på ett övertygande sätt, först runt kryssmärket och den dan var räddad. Det var på andra kryssen det började bli intressant, sjöbrisen började komma från sydväst och vinden kantrade hela 180 grader och ökade långsamt. Lansen blev på så sätt en sträckbog och kryssen i mål, en härlig slör med trapets och spinnaker. Till mångas förvåning så hade Göran Ekeström/Jan Calvert haft bra gång och seglat om Stefan och Reine vid det sista märket men en liten taktisk groda vid rundningen gav Stefan/Reine fri vind och på den hårda slören gick de loss och säkrade därmed sin tredje raka seger. Tvåa kom i alla fall Ekeström/Calvert, trea Lindström/Godenhielm (bästa stockholms-placering), fyra Br.Thörner samt femma Källfeldt/Kopp. Båtharna var här ute och cyklade ordentligt i vindkarusellen och målade först som fjortonde båt.

Nu var det inget snack om vem som skulle ta Distriktsmästerskapet men de följande placeringarna var det strid om. Närmast låg Båth, Thörner, Knape, Forsell/Anderberg samt Br.Petterson med respektive 19, 20, 18, 24 och 23 poäng.

När sista seglingen började hade vinden ökat till 6-7 m/sek och först upp till märket kom Br.Thörner följda av Br.Båth, Stefan/Reine och Heuman. Ganska snart tog Båth täten och tack vare en intensiv bevakning på sista kryssen kunde Thörner's klara andraplatsen före Sjöström/Anderson. Fyra i mål kom de alltid välseglande old-boysen Anders och Lars Heuman före Stockholms starkaste kort sammanlagt Magnus "Mange" Olsson/Göran "Juppa" Olsson.

Detta innebar att Stefan Sjöström och Reine Anderson blev årets Distriktsmästare på överlägsna sex poäng, tvåa Br.Båth på 20 och Br. Thörner på tredje plats med 22 poäng.

Slutresultat

1. Stefan Sjöström/Reine Andersson 1, 1, 1, 3, 6 p.
2. Christer Båth/Per Båth 3, 2, 14, 1, 20 p.
3. Bennet Thörner/Bertil Thörner 2, 14, 4, 2, 22 p.
4. Dan Knape/Bo Knape 7 3 8 7 25 p.
5. Klas Forsell/Anders Anderberg 4, 5, 15, 8, 32 p.
6. Stig Petterson/Göran Petterson 10, 4, 9, 17, 40 p.
7. Jarl Bengtson/Ulf Gråberg 5, 13, 12, 12, 42 p.
8. Claes Hagman/Carlsson 8, 12, 7, 16, 43 p.
9. Göran Eckeström/Jan Calvert 14, 19, 2, 10, 45 p.
10. Anders Heuman/Lars Heuman 11, 15, 22, 4, 52 p.
11. Magnus Olsson/Göran Olsson 23, 18, 6, 5, 52 p.
12. Göran Källfeldt/Peter Kopp 15, 17, 5, 15, 52 p.
13. Ove Necander/Hans Heijl 12, 10, 23, 9, 54 p.
14. Lennart Svantesson/Lindquist 13, 21, 10, 14, 58 p.
15. Hans Andersson/Olle Wånghed 20, 16, 18, 11, 65 p.
16. Lennart Flood/Fleming Nilhausen 19, 7, 36, 6, 68 p.
17. Karl-Erik Nilsson/Christer Lindström 18, 11, 26, 13, 68 p.
18. Roy Wedin/Lindqvist 9, 24, 17, 21, 71 p.
19. Gunnar Lindström/Carl-Johan Godenhielm 26, 9, 3, ej, 74 p.
20. Gunnar Olsson/Claes Olsson 17, 6, 26, 17, 76 p.

Lite gamla fakta om 505 för er som är nya i klassen:

INTERNATIONAL 505 C.Y.R.A.

International 505 Class Yacht Racing Association etablerades vid det franska småbåtsförbundets årsmöte den 16 januari 1954. Båten, som har sitt ursprung i en 18-fotsjolle kallad Coronet, är konstruerad av engelsmannen John Westell. Vid seglingar runt Isle of Wight och vid I.Y.R.U:s testseglingar för tvåmansjollar i La Baule väckte Coronet stor uppmärksamhet, då den bl.a. slog prototypen till FD.

Fransmännen, som har ett mycket stort antal jolletyper, och som behövde en strikt entypsbåt, blev genast entusiastiska för den snabba engelska båten. De önskade dock en något mindre jolle och bad konstruktören modifiera Coronet. Westell kortade då av längden till 505 cm (därav namnet), gjorde skrovet lättare och minskade segelytan. Trots detta lyckades han bevara båtens överlägsna seglingsegenskaper.

Redan under sitt första levnadsår tillerkändes båten internationell status, vilket den fick vid I.Y.R.U:s årsmöte i november 1954.

Sedan dess har 505-klassen utbredd sig mycket snabbt över världen.

Klassens årliga ökning under de senaste åren har varit ungefär 350 båtar, och idag finns drygt 4600 stycken 505 fördelade på ett 40-tal länder, från Australien i söder till Kanada i norr. Till Sverige kom klassen först 1963, men sedan dess har utvecklingen gått mycket snabbt även i vårt land. Årligen tillkommer cirka 20 jollar, och i sommar kommer ett 100-tal 505 att kappsegla runt om i Sverige.

Vad är det då som framkallar en sådan entusiasm för 505?

Först och främst båtens seglingsegenskaper. 127,4 kg segelklar vikt, minimal våt yta och stor segelyta gör 505 till en av världens absolut snabbaste jollar. Båten är förhållandevis lättseglad, exakt på rodret som den är. Den seglingsvane får genast ut mycket av jollen, men för att nå bästa kappseglingsresultat fordras flera säsongers intensiv träning, och speciellt då på undanvindssegling. Samspelet mellan gast och rorsman har stor betydelse i 505-segling, och under lika betingelser är skillnaden mellan den endast skickliga besättningen och experterna påfallande stor. Båtens prisbillighet är en annan anledning till klassens snabba tillväxt. En absolut toppustrustad 505 kostar ungefär 10.000:- och uppåt. Nybörjarna kan dock välja en mindre kostsam utrustning, då de bör koncentrera sig på att lära sig behärska båten, vilket i början ger långt större utdelning än fintrimning.

Allt fler svenska kappseglare fascineras av 505, och vi som har haft förmånen att få segla båten vill gärna instämma med förre världsmästaren i klassen, Paul Elvström när han säger: "Man har inte seglat jolle förrän man har seglat Five-O-Five".

